

Velika noč, ki si jo velja zapomniti

Alelie Coronel-Camitan
(po resnični zgodbi)

Zgodba se je zgodila na Finskem.

Jonas se je smejal, ko je z brati za družinski večer tekkel v dnevno sobo. Še vedno je dišalo po okusni pečeni jagnjetini od velikonočne večerje. In še vedno je imel okus po sladki paši, njihovi tradicionalni velikonočni sladici.

Potem ko je družina tiho sedela, je Jonasov starejši brat Tristan vstal.

»Vesele velikonočne praznike!« je rekel Tristan. S pesmijo in molitvijo je začel njihov družinski večer. Potem je napočil čas za njihov posebni glasbeni program. Vsi so pripravili pesem o Jezusu Kristusu.

Tristan je igral na kitaro in pozorno brenkal po vsaki struni. Potem je njegov brat Einar igral na klavir. Njegovi prsti so se premikali po tipkah. Tudi mama, oče in Jonasovi drugi bratje so igrali pesmi. Jonas je rad poslušal glasbo svoje družine.

Nazadnje je prišel na vrsto Jonas. Globoko je vdihnil in zapel.

»Skušnjave me včasih prav res mamijo, skušam pa slediti glasu, ki mi šepeta: 'Jezus vas ljubi, ljubite še vi.'«*

Ko je Jonas pel, mu je srce navdala ljubezen. V oči so mu stopile solze sreče. Zdelo se je, kot da Sveti Duh Jonasu govori, da ga imata nebeški Oče in Jezus rada.

»Hvala vam za prikaz vaših talentov,« je rekel oče. Dvignil je sliko. Prikazovala je Jezusa Kristusa, ki kleči ob drevesu in moli. »Kdo ve, kaj se dogaja na tej sliki?«

Jonas je dvignil roko. »To je Jezus, ki moli v Getsemaniju.«

Oče je prikimal. »Da. Tam je občutil vso našo bolečino in žalost.«

»Preden je umrl, je šel v getsemanski vrt,« je rekla mama. »Po smrti je oživel. Vse to je del njegove odkupne daritve. Jezus je vse to naredil, ker nas ljubi.«

Paša je okusna sladica iz jajčne kreme. Ali imate velikonočno sladico, ki jo jeste vsako leto?

*»Poskušam slediti« (otroška pesmarica)

Mama je vklopila video o prvi veliki noči. Ko se je video končal, so vsi za trenutek utihnili. Jonas je ponovno občutil ljubezen nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa.

»Je zdaj čas za našo dejavnost?« je vprašal Jonas.

Mama je vstala s kavča in stopila k omari. »Da! Jonas, mi boš pomagal?«

Jonas in mama sta ven vzela lepilo, škarje in kup cerkvenih revij. Razporedila sta jih po tleh. Mama je potem vsem dala njihove posebne velikonočne dnevničke. »Za veliko noč si v dnevničke napravimo kolaž iz slik Jezusa Kristusa.«

Jonas se je usedel na tla in odprl svojo beležnico.

Oče je vzel pisalo, da bi pisal v svoj dnevnik.

»Poleg svojih slik lahko zapišete, kako boste sledili nebeškemu Očetu in Jezusu, da jima boste lahko postali bolj podobni.«

Jonas je listal po straneh ene od revij. Našel je sliko nasmejanega Jezusa Kristusa.

Jonas je sliko izrezal in jo prilepil na sredino strani svojega dnevnika. Razmišljal je o vsej Odrešenikovi ljubezni, ki jo je tisti dan občutil. Nato je zapisal: »Nebeškemu Očetu in Jezusu bom sledil tako, da bom poslušal očeta in mamo in pomagal pri opravih. Svoje brate bom imel bolj rad.« Dvignil je dnevnik, da bi to pokazal mami. Prebrala je, kar je zapisal, in se nasmehnila.

Jonas se bo te velike noči še dolgo spominjal. Ko je pel in se učil o Jezusu Kristusu, je občutil njegovo ljubezen. In Jezusovo ljubezen je občutil, ko mu je skušal biti podoben.

Nebeški Oče in Jezus Kristus sta Jonasa imela zares rada. In tudi Jonas ju je imel rad. ●

ILUSTRIRALA: STELYANA DONEVA